Tri bazat e besimit

الأصول الثلاثة

< Shqip – Albanian – ألباني >

Abdullah Ahmed El-Huvejl

عبد الله بن أحمد الحويل

Përktheu: Jusuf Kastrati

ترجمة: يوسف كاستراتي

TRI BAZAT E BESIMIT

Baza e parë: Që robi ta njohë Zotin e vet.

Baza e dytë: Që robi ta njohë fenë e vet.

Baza e tretë: Që robi ta njohë Pejgamberin e tij, Muhamedin ﷺ.
Këto baza janë tri pyetjet që do t'i bëhen njeriut në varr.

Baza e parë: Njohja e Zotit:
Këtu hyjnë disa çështje:
1. Allahu është Zoti ynë, i Cili na mbikëqyr ne dhe të gjitha krijesat me begatitë e Tij.
2. Allahu i Lartësuar është i vetmi që meriton adhurimin.
3. Allahun e njohim përmes ajeteve (shenjave, argumenteve) të Tij dhe përmes krijesave të Tij madhështore.
Prej argumenteve të Tij janë: nata, dita, Dielli dhe Hëna.
Prej krijesave të tij janë: shtatë qiejt dhe shtatë tokat dhe çdo gjë që gjendet midis tyre.

Baza e dytë: Njohja e fesë:
Këtu hyjnë disa çështje:
1. Feja e vetme që e pranon Allahu është Islami.
2. Islami është: Dorëzimi ndaj Allahut me Teuhid, nënshtrimi ndaj Tij me bindje dhe largimi nga shirku dhe ithtarët e tij.
3. Shkallët e fesë janë tri: Islami, imani dhe ihsani.

Baza e tretë: Njohja e pejgamberit Muhamed ﷺ:
Këtu hyjnë disa çështje:
1. Emri i pejgamberit dhe prejardhja e tij:
Ai është Muhamed ibën Abdullah ibën Abdul-Muttalib ibën Hashim-i, ndërsa Hashimi është nga fisi kurejsh, kurse kurejshët janë arabë dhe arabët janë pasardhës të Ismailit, të birit të Ibrahimit, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi ta.

2. Mosha e tij:

Ai jetoi gjashtëdhjetë e tri vjet; dyzet vjet para pejgamberllëkut, kurse njëzet e tri vjet si pejgamber, i dërguar.

3. *Nebijllëku* (pejgamberllëku) dhe *risaleti* (dërgesa) i tij:

U bë *nebij* (نبي) (pejgamber) me fjalën kuranore *"ikra"* (اقرأ) (lexo), kurse u bë *resul* (رسول) (i dërguar) me fjalën *"el-muddeththir"* (المدّثّر) (i mbështjellë).

4. Vendi i tij dhe emigrimi:

Vendi i tij është Meka, kurse vendi ku emigroi është Medineja.

5. Çështja në të cilën thërriste ai:

Allahu e dërgoi atë për të na e tërhequr vërejtjen nga shirku dhe për të thirrur në Teuhid.

